

OP DOORTOCHT

Iets nieuws

Een datum zegt vaak niet zo veel. Tot er een gebeurtenis aan gekoppeld zit. Zoals jouw verjaardag, Kerstmis, een patroonsfeest of Koningsdag. Dan roept de datum de nodige associaties op; het verbindt je direct met de gebeurtenis. Nieuwjaar, 1 januari, is ook zo'n dag, zo'n datum. Een moment om het oude achter je te laten en het nieuwe te beginnen. Dat klinkt heel positief en zo wordt beginnen aan het nieuwe jaar ook vaak verstaan. Een gelegenheid voor nieuwe kansen, een nieuwe aftrap. Doe daar een beetje frisse hoop bij en je hebt een mix van veel positiefs om mee van start te gaan. Nieuwjaar als een omkeerpunt voor een gezondere levensstijl, richten op ander werk of het oppakken van een nieuwe activiteit.

Voor Franciscus zat het nieuwe vooral in bekering, een opnieuw keren naar God toe. Voor hem was God het ijkpunt. Zit Hij nog onvoldoende in jouw leven, dan wacht je de schone taak om dat voldoende te maken. Door God lof toe te zingen, te bidden, te vasten of zijn boodschap overal te prediken heeft Franciscus zelf invulling gegeven aan die bekering. Vol overgave. En dan was het voor hemzelf vaak nog niet voldoende. Hij legde de lat hoog. Te hoog voor velen, waarschijnlijk ook te hoog voor ons als we de verhandelingen over Franciscus lezen. Maar de onderliggende boodschap zullen we allemaal beamen: met Gods hulp kunnen we de wereld nieuw maken!

Twee aspecten van Franciscus' boodschap treffen mij hierbij in het bijzonder. Ten eerste is hij niet zuinig met het zegenen van mensen. Vooral om Gods zegen

over hen uit te spreken, de allerheiligste zegen. Het lijken eenvoudige woorden en gebaren om iemand te zegenen, maar het raakt vaak diep. Beseffen dat je er niet alleen voor staat, nooit. God gaat met je mee, is en blijft bij je. Dat kan heel bemoeidigend of geruststellend werken. Ik denk dat Franciscus met het zegenen ook die moed en rust wilde doorgeven. Hij had God zo zelf ervaren. Dat behield hij niet voor zichzelf. Laat een ander er ook zijn voordeel mee doen. "Ik geef jou Gods allerheiligste zegen mee."

Het andere aspect is de vrede. "De Heer geve je vrede". Woorden die we steeds als groet mogen gebruiken. Of zelfs moeten, zoals Franciscus in zijn Testament aangeeft. Daar waar mensen elkaar ontmoeten begint het met de ander het allerbeste

toe te wensen, namelijk vrede. Je kunt veronderstellen dat, wanneer iedereen dat overal zou doen, de wereld er waarschijnlijk wel flink beter op zou worden. Dat mag een naïeve veronderstelling zijn, maar ik denk dat het op veel momenten wel iets zou doorbreken. Bedenk maar eens een ontmoeting waarbij je je amper voor kunt stellen dat de een de ander vrede toewenst. En als het dan toch toegewenst wordt, bewust en oprecht: wat zou er dan wel kunnen gebeuren?

Dit jaar staat de ontmoeting tussen Franciscus en de sultan Malek Al-Kamil centraal. Precies 800 jaren geleden. Een ontmoeting waarbij waarschijnlijk vele malen het woord vrede uitgesproken zal

zijn. Een ontmoeting die destijds wel zonder resultaat bleef, maar niettemin als hoopgevend wordt neergeschreven in de verhalen. Zo hoopgevend dat wij er in het komende jaar ons op gaan bezinnen en er in onze tijd en samenleving hopelijk iets nieuws mee tot stand brengen.

Zegen en vrede. Twee prachtige onderwerpen als we het hebben over iets nieuws. Passend bij het begin van een nieuw jaar, het nieuwe jaar 2019. Daarom namens het gehele landelijke bestuur: veel heil en zegen, vrede en alle goeds voor het komende jaar.

Theo Reuling ofs